

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ЗУСТРІЧ З АРТИСТАМИ

Вчора в приміщенні обласної газети «Кіровоградська правда» відбулась зустріч кіровоградських журналістів з артистами Кіровоградського державного театру імені А. П. Чехова.

На зустрічі були народні артисти РРФСР Лілія Шутова та Ніна Масальська, заслужена артистка РРФСР та Удмуртської АРСР Павліна Конончук, народний артист Молдавської РСР і заслужений артист УРСР Юрій Соколов, артисти Марта Бабуліна і Віктор Щербак, головний режисер театру заслужений діяч мистецтв Татарської АРСР Ігор Петровський.

АКТИВИСТИ РАДЯТЬСЯ

В Кіровоградському педагогічному інституті відбулись збори студентського активу. Їх мета — підсумки навчання в минулому році і завдання по відношенню до майбутнього. Перед учасниками зборів з доповіддю виступив ректор інституту Ф. Г. Овчаренко. А потім своїми думками поділились четвертокурсники К. Чермерис і А. Янунок, комсорг англійського факультету тріткурсник А. Коган, лєнінський стипендіат Іван Ткачук і інші.

ШКОЛЯРАМ СЕЛА

Міцна дружба зв'язує колектив підприємств Олександрівського району з сільськими школярами. Школярі Мартопанівської середньої школи відвідали електромеханічний завод, де зустрілися з кращими виробничниками, потім разом з комсомольцями виру-

шила в похід по партизанських місцях. Комсомольці заводу подарували школярам прилади для фізичного кабінету.

Налагоджені зв'язки авторемонтного заводу з Куколівською середньою школою, Індустріального технікуму — з Косівською СШ.

Дружать між собою і школярі міста й села. Нещодавно гостями школи № 4 були піонери з Березівської восьмирічної школи. Разом провели піонерський збір, олександрівці подарували гостям бібліотеку. Школярі п'ятинадцятої школи запросили до себе учнів з радгоспу «Комінтерн». Для них вони готувалися зарез стейл «Заповітам Леніна вірні».

Комсомольці електромеханічного заводу, Індустріального технікуму та медичного училища підготували нові подарунки сільським друзям. Це — бібліотека на 1500 томів, обладнання для фізичних та хімічних кабінетів, машини, екзамєнатори, тощо.

Р. МЕТКА,

зав. шкільним відділом Олександрівського міського ЛКСМУ.

СВЯТО ЄДНАННЯ БРАТНІХ КУЛЬТУР

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ДНІВ КУЛЬТУРИ ЧССР НА УКРАЇНІ

У глибину віків сягають корені дружби, яка зв'язує народи Радянського Союзу, в тому числі і український народ, з народами Чехословаччини. Їх міцно єднують славні бойові, революційні та трудові традиції, священна справа будівництва соціалізму і комунізму.

Вдячні радянські люди ніколи не забудуть, що Злата Прага була місцем історичних засідань партійної конференції російських більшовиків, що на чехословацькій землі жив і працював Володимир Ілліч Ленін, що серед героїв Великого Жовтня були і славні чехословацькі інтернаціоналісти.

Трудящі ЧССР і ЧССР завжди пам'ятають бойове співробітництво і спільну боротьбу проти фашистських загарбників в роки другої світової війни. Радянські воїни і партизани разом з чехословацькими патріотами — антифашистами били гітлерівців у дні Словацького і Празького повстань, на перевалі Дукла в Банській Бистриці, на полях Чехії та Моравії. Сини чеського і словацького народів під командуванням видатного полководця і мужнього патріота, нинішнього Президента та ЧССР Людвіка Свободи разом з Радянською Армією відкрили себе немирущою славою в боях під Києвом, Соколовим, Фастовом, Жашковим, Білою Церквою.

Хвилюючою сторінкою в літописі єднання двох соціалістичних країн стали Дні культури ЧССР на Україні, відкриття яких був присвячений урочистий вечір, що відбувся 23 вересня у Київському театрі опери та балету УРСР імені Т. Г. Шевченка.

У святково прикрашеному залі зібралися діячі культури і мистецтва, вче-

ні, передовики виробництва, представники партійних, радянських і громадських організацій, студентська молодь.

Оплесками зустрічають присутні появу на сцені членів делегації Чехословацької Соціалістичної республіки на чолі з заступником Голови уряду ЧССР Каролом Лачо. Разом з ними — міністр культури УРСР Р. В. Бабійчук, завідувач відділом культури ЦК КП України П. М. Федченко, перший секретар Київського міського КП України О. П. Ботвин, секретар Київського обкому партії Ф. М. Рудич, голова президії Українського товариства дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами В. М. Дмитрук, заступник голови правління Українського відділення товариства радянсько-чехословацької дружби Я. Ю. Пашко, голова республіканських комітетів при Раді Міністрів УРСР М. К. Білогуров, С. П. Іванов, М. А. Скачко, секретар Укрпрофради Л. К. Шендрік, секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Глазак, заступник голови Київського облвиконкому С. П. Капітанюк, перший заступник голови виконкому Київської міськради П. К. Маршал, керівники творчих спілок, діячі культури і мистецтва, а також Генеральний консул ЧССР у Києві Ян Малкович.

До мікрофону підходить заступник Голови Ради Міністрів УРСР П. Т. Тронько. Сьогодні, говорить він, у нас знаменна подія, яка гідно продовжує і розвиває кращі традиції споконвічної дружби народів Радянського Союзу і Чехословаччини. З щирим братерським почуттям ми урочисто від-

Важливий засіб виховання молоді

ЧЕРНІВЦІ, 25 вересня. (РАТАУ). Сьогодні тут відкрилась науково-практична конференція, присвячена впровадженню в життя і побут молоді нових обрядів. Її проводить ЦК ЛКСМУ, Міністерство культури УРСР, правління товариства «Знання» УРСР разом з Чернівецьким обкомом КП України.

У короткому вступному слові секретар Чернівецького обкому партії О. Ю. Гаврилюк розповів про розквіт нового життя на буковинській землі і народження нових обрядів, які виражають радість і патріотичну гордість буковинців.

З доповіддю на конференції виступила секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Глазак. Вона відзначила, що давні традиції прикрашати життя і побут людей різними обрядами набули дальшого розвитку в нашій країні за роки Радянської влади. З'явилися свята і звичаї, які відзначаються своїм органічним зв'язком з практикою комуністичного будівництва. Це — комсомольсько-молодіжні весілля, дні повноліття, урочисті проводи в Радянську Армію, новосілля, пєчори трудової слави, свята врожаю та багато інших.

Завдання полягає в тому, щоб соціалістична обрядність замінила собою важливі засоби комуністичного виховання молоді, сприяла її самовідданій боротьбі за побудову комунізму.

Учасники конференції — працівники комсомольських організацій і культурно-освітніх закладів, лектори, письменники, композитори і мистецтвознавці прослухали й обговорили близько 20 доповідей, побували у містах і селах Буковини, де ознайомились з проведенням народних свят і обрядів.

550. По стільки деталей, згідно норми, мають відтворювати зміни формувальники комсомольці Василь Сівак і Григорій Пахарецько. Але вони, ставши на ударну Ленінську трудову вахту, значно перекривають зміни завдання, 700 — таку цифру записує майстер напроли прізвиськом комсомольця у щоденному робочому дні. На фото вгорі — формувальники Василь СІВАК (ліворуч) і Григорій ПАХАРЕЦЬКО.

А на нижньому знімку ви бачите ливарний цех сірого чавуну заводу «Червона зірка», де працюють ці комсомольці.

Фото В. КОВПАКА.

Тон Дик Тханг — президент ДРВ

ХАНОЙ. (ТАРС). На сесії Національних зборів Демократичної Республіки В'єтнам, яка відбулась 23 вересня в Ханой, на пост Президента ДРВ обраний товариш Тон Дик Тханг.

Тон Дик Тханг народився у 1888 році в сім'ї робітника. В 1919 році він разом з французькими моряками проводить антиколоніальний виступ проти пазну французьких імперіалістів послати війська для придушення молоді Радянської Республіки. Тон Дик Тханг підняв на французькому кораблі червоний прапор, вітаючи тим самим Жовтневу революцію в Росії, за що був арештований.

З 1930 року Тон Дик Тханг — член Комуністичної партії Індокитаю. Протягом дев'яти років війни опору і після встановлення миру і до цього часу він виконував відповідальну партійну і державну роботу. У 1960 році був обраний віце-президентом Демократичної Республіки В'єтнам.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МАШИНОБУДІВНИКА

Мета — спільна

вання навчається 15 комсомольців. Мої найперші помічники — складальник Микола Локарев і токарь Тамара Заплавна, слюсар Олександр Сторчак і шліфувальниця Тетяна Чайковська. З такими товаришами можна братися за будь-яку справу.

Закінчується в нас успішно перший етап Ленінського заліку. На трьох засіданнях цехових комсомольських зборів обговорили всі питання підготовки до ювілею вождя. Вивчили «Чергові завдання Радянської влади». А тепер, коли починається другий етап, можна з певністю сказати, що комсомольці вже зацікавлені цією справою, по-діловому беруться до неї.

І ще таке.

Найважливіша ланка в нашому житті — праця. Запам'яталося, як ми вшестерох їздили на Херсонський комбайновий завод імені Петровського. Звідти нам постачають заготовки деталей і механізмів, зокрема масляних і водяних насосів. Тому, зрозуміло, наш успіх залежить і від робітників Херсона. Цілий місяць працювали ми в ливарному цеху разом з юнаками та дівчатами комбайнового заводу. Подружилися, разом з ними сперечалися на комсомольських зборах, ділилися досвідом. І тепер підтримуємо з ними зв'язки.

Стимулюють завзяття у роботі і змагання з другим механоскладальним цехом. Виробничі плани закінчуємо раніше строку, спільно вирішили озеленити приміщення.

Сьогодні в нас — старання підготовка до звітно-виборчих комсомольських зборів, які починаються заздалегідь — від зборів у комсомольських групах. Ось у відділі технічного контролю молоді робітники вже рапортували: перший етап Ленінського заліку завершено. І вони скрізь перші.

Трапляються груднощі — без них, мабуть, не обійтися. Інколи й часу не вистає, бо ж у відділі по підготовці виробництва на плечах велика відповідальність. Зупинився верстат — наша провина, нам і виправляти становище...

А на цехових зборах до Дня машинобудівника є чим похвалитися молодим. І серед переможців, яким вручатимуться нагороди, обов'язково будуть наші хлопці і дівчата — наші комсомольці.

В. МАЛЯВКІН,

комсорг першого механоскладального цеху Агрегатного заводу.

ВЧЕНІ ПІДРАХУВАЛИ: щоб задовольнити всі свої потреби, людина повинна бути, в крайньому разі, у 80 разів сильнішою за саму себе. Таким багатирем роблять її машини. Про цей цікавий факт можна дізнатись зі стіннівки Агрегатного заводу, випущеної до Дня машинобудівника. Та, все ж таки, людина — робітник залишається собою, бо машини, хоч які могутні вони, вимагають роботи біля них, догляду за ними.

І в нас, у першому механоскладальному цеху справляються з цим завданням. Більшість працюючих — молодь. Тому й палітуче комсомольська організація цеху 114 чоловік.

Добре там, де тебе розуміють, підтримують, допомагають. Хлопці й дівчата не тільки працюють. Вміють і відпочивати. І спорт в нас в пошані. Молоді робітники вчаться в вузах, технікумах. Тільки в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобуду-

І СЬОГОДНІ — КЕРІВНИЦТВО ДО ДІЇ

Цей знімок зроблений 1 травня 1918 року. То був час, коли утвердження влади Рад майже на всій території країни і вихід Росії з війни відкрили новий період розвитку Радянської держави. Завдяки досягнутим, незважаючи на всю його тяжкість і несприятливість, Радянська республіка, як писав Ленін, дістала можливість зосередити свої сили на організаційних, творчих завданнях соціалістичної революції.

У другій половині березня 1918 року Ленін почав працювати над статтею про завдання Радянської влади, розробив план, продиктував перший варіант статті. Потім, у квітні він написав «Тези про завдання Радянської влади в теперішній момент», які були опубліковані у вигляді статті під псевдоном «Чергові завдання Радянської влади». Ця стаття була опублікована 28 квітня 1918 року в «Правді» та «Известиях». В ній науково обґрунтовано завдання, що стояли перед робітниками і селянами в початковий період переходу країни від капіталізму до соціалізму, розроблено основні економічні політичні лозунги, намічено конкретні шляхи і методи соціалістичного перетворення країни. Незважаючи на те, що Ленін написав цю роботу понад півстоліття тому, вона і сьогодні не втратила свого значення.

У цій праці Ленін підкреслював, що центральним завданням Комуністичної партії після завоювання пролетаріатом політичної влади є завдання управління країною. Це завдання не просте. Складність його полягала в тому, що тоді не всі розуміли своєрідність моменту, особливості переходу до зовсім нової для пролетаріату сфери діяльності — управління.

Основна трудність при виконанні цього завдання лежала в економічній сфері. Треба бу-

ло залучувати сили країни, а головне, створити умови, за яких буржуазія не могла б ні існувати, ні виникати знову.

В. І. Ленін закликав партію зосередити свої сили на найважливішій і найважчій стороні соціалістичної революції — на завданні організаційному. «Треба продумати, — писав Ленін, — що для успішного управління необхідні, крім уміння переконати, крім уміння перемогти в громадянській війні, уміння практично організувати. Це — найтрудніше завдання...» (Тв., т. 27, стор. 210).

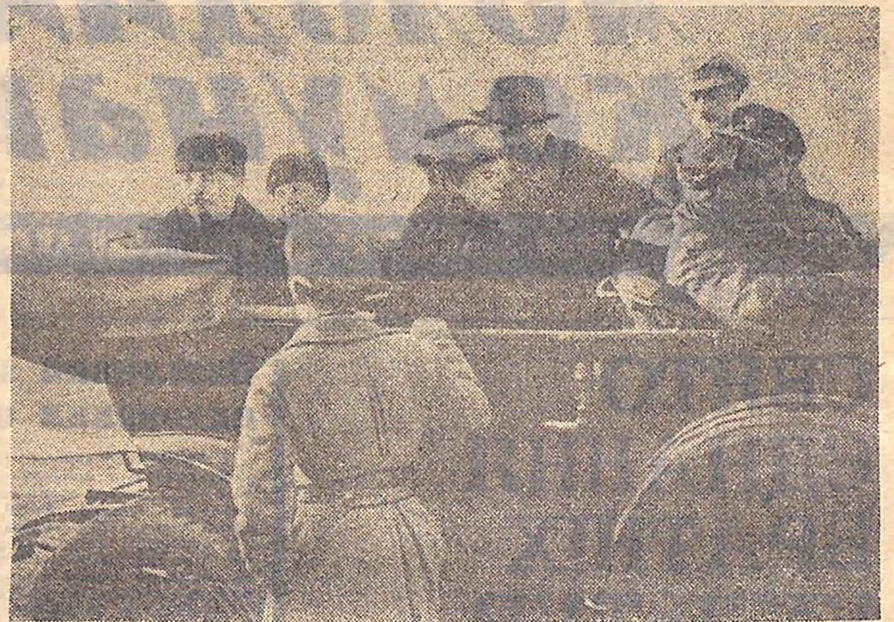
Перехід до соціалізму, учив Володимир Ілліч, вимагає насамперед організації найсуворішого всенародного обліку та контролю за виробництвом і розподілом продуктів. Без цього не можна було подолати дрібнобуржуазну стихію, зміцнити соціалістичний уклад, налагодити нормальне господарське життя.

Значення контролю, на думку Леніна, полягало в тому, що до управління країною через участь у контролі залучались широкі маси трудящих.

Контроль і облік, проголошені Леніном як одне з завдань молодого Радянського Рад, увійшли і в повсякденне життя держави, що будує комунізм. Тепер контрольні органи представляють семимільйонну армію народних контролерів. Функції контролю здійснюють комісії при Радах депутатів трудящих, профспілкові та інші громадські організації.

У роботі «Чергові завдання Радянської влади» Ленін особливо підкреслює важливість і необхідність боротьби з безгосподарністю та марнотратством за найсуворіший економію і ощадливість.

Винятково важливого значення в ленінській роботі надано питанням підвищення продук-

тивності праці. Ленін вважав продуктивність праці найголовнішим, найважливішим для перемоги нового суспільного ладу.

Велику увагу в праці приділяв соціалістичному змаганню. Ленін писав, що на відміну від капіталістичної конкуренції соціалістичне змагання справляє широкий вплив на маси, сила прикладу піднімає маси і рухає вперед розвиток суспільства. Радянська держава багата своїми успіхами зобов'язана масовому соціалістичному змаганню.

Здійснюючи ленінський план соціалістичного

будівництва, партія подолає чимало труднощів і здійснить на практиці ленінський заповіт — побудувати соціалізм. Тепер під керівництвом Комуністичної партії трудящі нашої країни будують комунізм. У своїй творчій праці вони керуються великими ленінськими ідеями.

На фото: В. І. ЛЕНІН, Н. К. КРУПСЬКА, М. І. УЛЬЯНОВА в автомобілі перед від'їздом з Ходінського поля після військового параду. Москва, 1 травня 1918 року.

ДНІ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА УКРАЇНІ

СВЯТО ЄДНАННЯ БРАТНІХ КУЛЬТУР

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).

криваємо в місті-герої Києві Дні культури Чехословацької Соціалістичної Республіки в Україні РСР.

До нас на спільне свято соціалістичних культур прибула делегація ЧССР на чолі з заступником Голови уряду республіки товаришем Каролом Лацом. У складі делегації — завідувач відділом освіти, науки і культури ЦК КПЧ Юрай Седлак, міністр культури ЧСР Мілошлав Бружек, міністр культури ССР Мірослав Валек, завідувач відділом МЗС ЧССР Мілан Лайчіак, генеральний секретар Союзу чехословацько-радянської дружби Ян Немец, актриса Празького театру на Виноградах Іржіна Шворцова, заступник голови Спілки словацьких письменників Павел Горов, член президії ЦК культурного союзу українських трудящих Федор Гула, заступник голови чеського ЦК Союзу чехословацько-радянської дружби Карол Шавел, секретар чеського ЦК Національного фронту Мація Грушкова.

Промовець сердечно

вітає делегацію ЧССР, бажає всім працівникам культури й мистецтва Чехословаччини нових творчих успіхів в ім'я перемоги великої справи соціалізму і комунізму.

Великого розмаху набрали економічні та культурно-науково-технічне і культурне співробітництво між Радянським Союзом та Чехословаччиною. У цих багатогранних зв'язках, говорить далі промовець, значне місце посідає українська РСР.

Добру славу в братній країні здобуло багато виробів підприємств України — екскаватори, тепловози, автономні машини, першокласні машини і прилади. В той же час у нашій республіці широкою популярністю користуються вироби прекрасних чехословацьких майстрів. Гордістю братерського співробітництва є Східнословачський металургійний комбінат, нафтопрвід «Дружба», енергосистема «Мир» тощо.

У наш час пишним цвіт розквітлі культурні зв'язки чехословацького й українського народів, що сягають до епохи всебічного відомого чеського педагога Яна Амоса Коменського та геніального українського поета Тараса Шевченка. Великий Кобзар прославляв Яна Гуса,

мріяв про те, щоб «усі слов'яни стали добрими братами і синами сонця правди».

Хвилюючою сторінкою в культурному співробітництві народів-братів були Дні культури України в Чехословаччині, що пройшли в минулому році.

І послужили далі зміцненню радянсько-чехословацької дружби, нашої спільній справі соціалістичної і комуністичної будівництва. Цей же високій меті послужать Дні культури Чехословаччини в нашій Республіці. Тепер протягом двох тижнів ви будете нашими бажаними гостями, ближче познайомитесь з життям українського народу, його досягненнями в економічній і культурній. Повсюди в містах і селах радянської України вас, посланців талановитого і працьовитого народу, зустрінуть як близьких і дорогих друзів.

Ми знаємо, що за післявоєнний період робітничий клас, коопероване селянство, народна інтелігенція Чехословаччини під керівництвом Комуністичної партії багато зробили для будівництва нового суспільства, для розвитку соціалістичної культури. Ми глибоко переконані, що трудящі ЧССР, чехословацькі комуністи, виконуючи настанови квітневого і травневого пленумів ЦК КПЧ, забезпечать успішний розвиток країни по соціалістичному шляху.

У вогні боїв проти фашизму народилися в серцях чехословацького народу полум'яні слова: «З Радянським Союзом на вічні часи!»

Цей високий інтернаціональний принцип братерської солідарності однаково безмежно дорогий і нам, радянським людям. Немає і не може бу-

ти такої сили, яка розірвала б радянсько-чехословацьку дружбу, завойовану спільною пролітовою кров'ю, зцементовану великими ідеями марксизму-ленінізму, зміцнену спільною працею в ім'я торжества соціалізму.

З словом — відповіддю виступив Карол Лацко. Ми прийшли до вас, сказав він, як брати до братів, і вітання, які ми привезли від чехословацького народу, це вітання братів, ласкаві вітання рідних людей. Дозвольте від усього серця щиро подякувати за підйом і увагу, які ви оточили нас. Ми справді почували себе як удома, між своїми.

Коріння добрих відносин між народами ЧССР і СРСР сягають глибоко у минулі віки. Склалися плідні традиції тісного співробітництва КПРС і КПЧ. Їх розвиток є сьогоднішнім запорукою в будівництві світлого майбутнього — соціалізму і комунізму. Багаторічні традиції нашої співдружності були, є і завжди будуть тим міцним ґрунтом, на якому ми розв'язували і будемо розв'язувати наші спільні проблеми. А це — вирішальна умова нашого спільного руху вперед. Взаємини між трудящими Союзу РСР і Чехословаччини побудовані на засадах марксистсько-ленінського вчення, пролетарського інтернаціоналізму, дружби, взаємодопомоги і співробітництва, вони являють собою основу чехословацької зовнішньої політики.

Слід підкреслити, сказав далі промовець, що культурні зв'язки між ЧССР і СРСР мають багату традицію. І нині здійснюється цілий ряд дуже важливих заходів дружнього обміну. Народи

Чехословаччини готуються відзначити 100-річчя з дня народження генія людства В. І. Леніна, а також 25-річчя визволення ЧССР славною Радянською Армією. Ці визначні події однаково дорогі для наших народів.

Через кілька хвилин, шановні друзі, ви почнете у виконанні Словацького національного театру оперу «Крутнява». Ця опера є одним з багатьох проявів розвитку мистецьких творчих сил народів ЧССР, розвитку, що розпочався після визволення Чехословаччини в 1945 році. Разом з тим вона є вираженням широго прагнення словацького композитора Еугена Сухона створити за прикладом Сметани і Глінки національну оперу, яка б реалістично відобразила долю і прагнення народу.

Наприкінці своєї промови К. Лацко сказав:

— Чехословацький народ вбачає у приналежності до соціалістичного табору, в дружбі з братніми країнами, насамперед з СРСР, єдину альтернативу свого національного і державного існування. Іншого шляху немає ні для нашої країни, ні для інших країн, що обрали для себе шлях соціалістичного майбутнього. З цього шляху наш народ ніколи не зійде, тому наша приналежність до великої сім'ї соціалістичних країн буде вічною.

Карол Лацко від імені делегації ЧССР вручив українським друзям пам'ятний подарунок — скульптурне зображення робітника.

У дарунок від трудящих тричі орденоносної України П. Т. Тронько передав гостям барельєф В. І. Леніна роботи народного художника УРСР Г. Н. Кальченко.

На сцену вибігають піонери, які вручають посланцем братньої Чехословаччини букети квітів.

Урочистий вечір оголошується закритим. Під склепінням залу величезно лунають мелодії державних гімнів ЧССР, СРСР і УРСР.

Після урочистого відкриття Днів культури було показано оперу народного артиста республіки, лауреата державної премії Еугена Сухона «Крутнява» у виконанні колективу Словацького національного театру, яка пройшла з великим успіхом. Цьому сприяла постановка спектаклю, яку здійснили заслужений артист республіки, головний диригент Тібор Фрешо, заслужений артист ЧССР, лауреат державної премії режисер Карол Захар, заслужений артист республіки, лауреат державної премії, художник Ладіслав Виходіл, заслужений артист ЧССР, балетмейстер Стефан Носаль.

В головних ролях виступили народна артистка республіки, лауреат державної премії Маргіта Чесанова, заслужений артист ЧССР, лауреат державної премії Густав Папп, заслужені артисти республіки Янка Габцова, Ніна Гацукова, Анна Мартоньова, Ольга Генаскова. Глядачі тепло зустріли словацьких артистів. Актором славнозвісного мистецького колективу були вручені корзини живих квітів.

24 вересня члени делегації ЧССР вирушили в багатоденну подорож по містах і селах України. Їх маршрути пройшли через Харків, Сімферополь, Донецьк, Луганськ і Львів, Запоріжжя, Кіровоград.

(РАТАУ).

Кіномистецтво чехословацьких друзів

Мальовничі емоції Днів культури Чехословацької Соціалістичної Республіки на Україні прикрасили кінотеатри Києва. Тут розпочався фестиваль фільмів, створених останнім часом на кіностудіях Праги і Братислави. Серед них художні, хронікально-документальні, науково-популярні та музично-калейдоскопічні. Вони розкажуть українським глядачам про боротьбу чехів і словаків проти спільного ворога — фашистських загарбників, познайомлять з сучасниками.

Дія картини «На бойовій повозці життя» відбувається під час селянських воєн, спрямованих проти німецьких дворян та їх імператора.

Сторінки боротьби чехословацьких патріотів проти гітлерівських окупантів оживуть у фільмі «Сліди ведуть до прірви». Віра в кращі риси людини, усвідомлення нею відповідальності перед суспільством за свої вчинки — про це розповідає стрічка «Калітка для двох». Виключає інтерес і спільна робота кіностудій «Баррандов» і «Мосфілім» — «Колонія Лафлер», поставлена за однойменним оповіданням Олександра Гріна.

23 вересня в кінотеатрі «Україна» відбулося відкриття фестивалю. Глядачі тепло привітали дорогих гостей — міністра культури Чеської Соціалістичної Республіки Мілошлава Бружека, Генерального консула ЧССР в Києві Яна Малковича, за-

ступника голови Чеського ЦК Союзу Спілки чехословацько-радянської дружби Ладіслава Барка, актрису Празького театру на Виноградах Іржіну Шворцову.

Нам дуже приємно приймати на нашій землі представників культури ЧССР, сказав голова Комітету по кінематографії при Раді Міністрів УРСР С. П. Іванов, бо це рідна нам слов'янська культура. Наші зв'язки завжди були плідними, вони мають велику і славу історію український глядач знає і любить. Кінематограф чехів і словаків. У фільмофонді нашої республіки налічується велика кількість художніх, документальних, музично-підкалейдоскопічних, науково-популярних фільмів чехословацьких студій з

ними ознайомилися мільйони українських глядачів. Так, фільм «Гірські месники» переглянуло майже п'ять мільйонів, «Смерть зветься Енгельхейн» шість з половиною мільйонів глядачів.

Фестиваль фільмів ЧССР проходить в багатьох містах республіки. Немає сумніву, що розширення культурних зв'язків між нашими республіками послужить великій справі дальшого зміцнення дружби чехословацького і радянського народів.

Про культурні зв'язки між братніми соціалістичними країнами, про високе кіномистецтво чехословацьких майстрів екрану говорив у своєму виступі перший секретар управління Спілки кінематографістів

республіки, народний артист УРСР Г. В. Левчук. Сердечні слова привіту від глядачів гостям передали студентка Київської державної консерваторії імені П. І. Чайковського Людмила Грималіська.

Тепло зустріли присутні виступи міністра культури ЧССР Мілошлава Бружека. Він подякував за високу любов до посланців Чехословаччини, згадував, що учасники Днів, у свою чергу, привезли на українську землю тепло своїх сердець, найцінніші бажання зміцнити єднання і співробітництво трудящих обох країн.

Після урочистої частини відбулася прем'єра художнього фільму «Колонія Лафлер». Була також показана українська хронікально-документальна стрічка «І брат з братом обіймався», присвячена дружбі чехословацького і радянського народів.

(РАТАУ).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

НАШІ ГОСТІ—МОЛДАВСЬКІ МИТЦІ

БУТИ
ЛЮДИНОЮ

«Для того, щоб стати грошейстером з шахів, треба одержати два грошейстерських бала: перший і другий. Для того, щоб стати Людиною, треба ходити завоювати бала». Це сенсеція прозвучала в фіналі спектаклю про життя молодого технічного інженера одного приладобудівного заводу.

Інцидентом відомого роману І. Штегера «Грошейстерський бал» здійснив молодий режисер Кишинівського російського драматичного театру Імєн А. П. Чехова Юрій Шагонін. Засоби театральної виразності він акцентує на становленні людської особистості й боротьбі за гідність, чесність в особистому і громадському.

Перед глядачами проходить цікава галерея образів і характерів,

Герої трудяться, закохуються, шукають і визначають своє місце в житті. Є й такі, що ладні зрадити друга задля свого спокою. Досить віддалі режисерське тлумачення змісту та художнє оформлення спектаклю (художник — заслужений діяч МРСР Н. А. Алентьев) створюють враження обумовленості — і ми ніби відчуваємо ритм великого підприємства.

Конфлікт починається з приходу на завод молодого інженера Пилипа Круглого, який швидко одержав диплом. Людина чесна, довіряла і прямої вдачі, він одразу дає зрозуміти, що прийшов працювати, а не спираючись на зв'язки. Йому не властиво радість і комбінаційство. Пилип настановлює ритм на окомілюванні. Нечесті на руку люди використовують його недовірливість і довіря, а потім його ж зливають у темних сираху.

Молодому спеціалісту доводиться пройти всю цю колесоверту, до всього доторкнутися, придивитися, зробити висновки. В душу закрадається слабодухість, хочеться покинути все. І... Пилип подає заяву на розрахунок.

Особисте життя П. Круглого складалося теж неважко. Ніна, яку він п'ять років кохав, старша від нього. Її причина, а найбільше — побоювання Ніни, що Пилип не зможе бути батьком її дитини від першого шлюбу, стають на заваді їх шасті. Артист В. Кірюханцев — виконавець ролі Пилипа Круглого розкриває перед нами молодого сучасника — людину чесну у ставленні до оточуючих, до праці, до жінок, з якою хоче пов'язати свою долю.

Кодоритну фігуру директора заводу Корпєва створює заслужений артист МРСР В. Миколаєв. Це людина розумна, напориста проста в стосунках, вміє відірвати прада й добро від брехні і підлости. Запам'ятовується його думка, що прийдуть часи, коли на заводі будуть лише одинокі, люди одного інтелекту. Це він віднайшов ключ до Пилипа, коли в того починається розлад, охоплений сумнієм. Силою переконання він зовнішнює його серце, і Пилип залишається на заводі.

Вже в котрому спектаклі привертає увагу глядача дуже тонкий і різнобічний артист В. Щербак (працівник ОТК Стан). Він однаково володіє майстерністю і комедійного і драматичного мистецтва,

що дозволяє глибше розкривати багатогранність молодого сучасника.

Акторською вдачею в спектаклі є образ Ніни, що його створює М. Бабкіна. По-людськи розуміє цю жінку з складною долею, її настороженість і недовіру. (До речі, нічого не доповнила до образу Ніни сцена, коли вона залишається у Пилипа: цинтиліва підтемрява, роздзяння. Що це — західний стриптиз на сцені чи режисерське тлумачення моди віку?).

У виставі «Грошейстерський бал» кировоградським глядачам був представлений весь молодіжний склад театру. Різноманітні образи, характери, портрети молодих спеціалістів створили Ю. Доронченко, Г. Мамешин, Г. Крємерт, Е. Луцький. Загальний тон спектаклю — молодість з її теплою і ширістю, пошук, незрозумілим оптимізмом. «Грошейстерський бал» з успіхом пройшов у себе вдома (спектакль був нагороджений Грамотою ЦК комсомолу Молдавії на республіканському фестивалі театрів за честь 50-річчя ВЛКСМ). А кировоградські глядачі втілюють виставу як одну з кращих у репертуарі театру Імєн А. П. Чехова.

А. ГУДАЛОВ.

ФУТБОЛ

В Кіровограді—
чемпіони

Київські динаміви з повагою поставилися до запрошення кировоградської «Зірки» провести товариський матч у нашому місті. На знак вдячності за це прихильники футболу вкотре заповнили трибуни стадіону. Кожний хотів подивитися тричі чемпіонів країни зблизька. На жаль, не могли прийти до Кіровограда Євген Рудаків, Віктор Сєребрянков, Володимир Мунтян та Анатолій Бишовцев.

У першому таймі гості показали, як треба атакувати, але особливого преглясу виграші вони не виявили. Господарі ж поля тим часом призначалися до гри чемпіонів, а після перерви почали діяти активніше, сміливіше. Це й принесло їм успіх. Спочатку Андрій Товт, а потім Іван Овчинников провели у ворота суперників два м'ячі. На це київці відповіли одним голом (його забив зі штрафного удару Федір Мелвідь).

НЕЗАБОРОМ — обід. Доярки третьої бригади колгоспу «Заповіт Ілліча» голіновою торбю висипали на подвір'я ферми, швидко і вправно кидають дзвіночку по домі в ділянку, вимірюючи їх. Та раптом одна з них:

— Діахата! До нас автолавка в гості!

Автолавка Новомиргородського районуного побутокмбінату зупинилася неподалік гурту тваринників, які радо вітаються з шофером Павлом Пилиповичем Колісниченком та продавцем Галиною Павленко. Відчи-

ДО НАС—АВТОЛАВКА

няються двері, і перед дітьми — розмаїтість тканин, суконь, верхнього одягу.

Доярка Валентина Пельтін приміряє шубу, посміхається. До неї вона дівчині, А Любі Юхименко сподобалася шерстяна сукня кольору польових квітів.

Лавка на колесах частенько виїжджає у найвіддаленіші села району. В Пурпурівці, Іванівці, Янополі, Петрівці, Мар'їв-

ці, Моргунівці, Петроострові, Крєпському, Сухолітовці побували не раз і не двічі працівники районного комбінату побутового обслуговування. І всюди їх зустрічають, як бажаних гостей. Чоловічий і жіночий одяг — лінійний, ослінний, зимовий, — усе це користується великим попитом.

В. ШУЛЬГА,
працівник районної газети «Червона зірка».

НА СТОЛІ начальника райвідділу УВС з'явилася телефонограма:

«О 18 год. 43 хв. з приміського поїзда біля станції Фундуклівка скинуто дванадцятирічного хлопчика. Його підбрала швидка допомога і доставила у лікарню селища Олександрівки...»

А тепер, коли ми вже знаємо, що Альонка здоровий і продовжує успішно навчатися, дочитаємо телефонограму до кінця.

«...При цьому з хлопчини було знято шапку-вушанку з штучного хутра».

* * *

Того вечора Альонка Швед, учень Пантєвської школи-інтернату, спішив додому до матері. Вже й стемніло, а

складі в Знам'янці. Та не вабили його трудові гроші. Хотілося легкого заробітку. Однієї темної ночі вчорашній учень зламав замок торговельного павільйону. Всього викрадених речей виявилось на суму 407 крб. 35 коп. Винник вимагає покарання. Проте суд знайшов можливим, враховуючи молодість злочинця, пом'якшити покарання. Вирок гласив: «Два роки позбавлення волі умовно» і наголошував, що суд покладається на усвідомлення підсудним своєї вини і на виховну силу громадськості.

Володимиріві повірили.

Та не пройшло й місяця, як він пограбував уже крамничо. Цього разу «здобуток» виявився вагомим — на 294 крб. Вагомим виявився й вирок. Володимира було засуджено до позбавлення волі. Чи справді докори сумління мучили його, чи щось інше, та на місці відбування покарання він працював старанно, вів себе зразково, а тому, не

відбувши й половини строку, був звільнений.

Пому повірили вдруге. В шляховій станції зустріли добре. Працював спочатку в Знам'янці, потім був відряджений на ст. Перегонівку. Закінчив 10-й клас вечірньої школи, тут став членом ВЛКСМ.

Вариводі повірили втретє.

Повірити повірили, а придивитися, чим і як живе, не здохалися. Сам же Володимир, замість того, щоб почати нове життя, почав вірити в безкарність. І ось він знову на лаві підсудних.

Володимир просив суд врахувати його молодість. Його молодість. Це після того, як він спокійно викинув з поїзда хлопчину і той лише випадково залишився жити. Не можна без відряди слухати і його прохання про пом'якшення вироку: «Врахуйте, яким я буду будівником комунізму після того, як відсиджу увесь строк».

Та цього разу Вариводі не повірили. Він відбуває суворе покарання.

* * *

Я далекий від думки, що Варивода назавжди зіпсована людина. Цілком можливо, що відбувши покарання, він стане в ряди грудівників, буде чесною людиною, знайде своє місце в житті.

Та чи думає так сам Володимир?

Власне, думок його зараз не вагає. Та й рядки ці пишуться не для нього. Хочеться, щоб їх прочитали ті, хто так байдуже остерігає злочинця хлопчин, стояв остероп'ю наглою людиною. Адже і на лісотарному в місті Знам'янці, і на шляховій станції він працював, жив серед людей, серед молоді. І хіба можемо ми прийняти чуже нам правило. «Сам накоїв — сам віпропав».

Б. КУМАНСЬКИЙ,
наскор «Молодого комунар».

„ПОЖАЛІЙТЕ
МОЮ МОЛОДІСТЬ...“

добрились від станції потрібно аж у Бовтишці. Стукотіли вагонні колеса, а він вдихався в недалеку вогонь залізничної станції. Холодне повітря тамбура забиралося в рукави, за комір, і солодко було уявляти теплу піч і гарячі піржечки, випечені мамою.

Поруч стояв супутник у сірому пальті, палив цигарку. Стояв не зовсім упевнено, видно було, що добре випив.

— Куди їдеши, пацан?

— Додому. Зараз схожду, там ще машинаю.

— Посторопись. Дай-гляну у вікно.

Хлопчина відійшов.

Раптом клацнув замок вагонних дверей.

— Гарна шапка. Дай поміряти...

Хлопчину вдарило зустрічним вітром. ... Отамився майже через годину. Кругом темніло, лише білим саваном сніг. На ногах немає черевників, штанина розірвана, руки в крові, в голові тупий біль. Десять блищить вогник. Ледаче підвівся, побрів на нього. Скільки брів босий по снігу, поки добрі люди не прийшли на допомогу, не пам'ятає.

Володимира Вариводу затримали швидко. Після невдалої спроби викинути викрадену шапку-вушанку по дорозі до відділення міліції, йому нічого не залишалося робити, як признатися у скоєному злочині.

Хто ж він, що заради дріб'язкової речі поставив на карту чуже життя?

За паспортом йому двадцять два. На момент скоєння злочину в кишені лежало посвідчення робітника шляховаї станції № 63 Одесько-Кишинівської залізниці на його ім'я. Був і комсомольський квиток...

Робітник, комсомолець... І все ж, факт залишається фактом.

... Закінчивши дев'ять класів, Варивода почав працювати на лісотарному

Д АВНО то було. Ще до війни ми, червоноармійці, відбували строкову службу. Пам'ятаю, в кімнаті наші ліжка стояли поряд. І хоч ми не одностельники, та солдатські будні скоро здружили нас. Я, та і не тільки я — всі товариші підрозділу знали тебе за добру вдачу ласкаво Васю. Невідомо, куди потім і якими стежками повила тебе війна...

Та ось днями я побував у тебе в гостях. Вірніше — у твоєї пам'яті. Як скрізь, так і в твоєму селі Зибкому споруджено обеліск Слави тим, хто загинув за звільнення рідної землі від фашистської нечисті. На мармурових плитах їх імена. А серед них твоє найперше — Алєєв Василь Фотійович.

Прочитав і гордість сповнила серце — мій друг по-сибірськи захищав свій рідний дім. І раптом біля і образа затьмарили це

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

НЕВДЯЧНІ
ЗЕМЛЯКИ

почуття. На кого? На твоїх, Васю, земляків. Обеліск вони спорудили. Ще і написали на його стіні: «Ніхто не забутий, ніщо не забуто». Та, як дивлюся я, — огортає сум.

Стоїть обеліск просто в людських городах. Але нехай би й так, як би ж до нього вела свіжо протоптана стежка. Обеліск, аж сопом казати, стоїть в бур'яні. Щоправда, поперед-таки скосили. Від вулиці до самих східців я йшов по високих лобових пенях. А по боках і ззаду бур'яни в зріст людини. Навіть площадка вище східців покрита бур'яном. А втім, під самою стіною лежать кілька букетів живих квітів. Такі сухі, порушливі! Тільки на карнизіку — дві гілочки диного винограду. Не знаю, Васи, чия рука поклала їх, але то біля вас неважно побувала чужа людина.

Поблизу обеліска розташовані всі організації і установи села. Серед них і сільський Будинок культури. Кожного дня мимо пам'ятника проходять твої земляки. Василю, колишні твої ровесники і ті, що народилися після тебе. Багато з них не раз голосно промовляли з трибуни: «Ніхто не забутий...» Чого ж на дні забуваєте?

Сором!
Т. ЗІНЧЕНКО.
с. Онуфріївка.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 28 вересня. Перша програма. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей (М). 9.15 — Новини (М). 9.30 — Для школярів «Будильник» (М). 10.00 — Музичний кіоск (М). 10.30 — Для школярів «Лукмор'я» (Краснодар). 11.30 — Наша афіша (К). 11.35 — Поніверська естафета (Одеса) 12.05 — «ТЕК-69» (К). 12.20 — Дні культури Чехословаччини на Україні. Художній фільм «Як позується Геленка» (К). 13.30 — Сьогодні — День машинобудівника (М). 14.15 — Для флоту (Ташкент). 14.45 — Новини (М). 15.00 — В ефірі «Молодість» (Харків). 15.30 — «Клуб кіномандриків». Програма кольорового телебачення (М). 16.30 — «Камerton доброго настрою» (Донецьк) 17.00 — Чемпіонат світу з художньої гімнастики (Болгарія). 18.00 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Фестиваль само-

яльного мистецтва України Черкаська область (К). 18.55 — Телегачок (К). 19.15 — «Європа. Події. Країни. Проблеми» (М). 20.00 — В ефірі «Молодість». Урочисте відкриття міжнародного молодіжного фестивалю естрадної пісні (Сочи) 23.30 — Співний огляд (М).

ПОНЕДІЛОК, 29 вересня.

Перша програма. 10.00 — Новини (М). 10.15 — Для дітей «Грайтеся з нами» (М). 10.30 — Програма кольорового телебачення. 1. «Голубе щєня» Прем'єра лялькового спектаклю. 2. «Хата на селі». Прем'єра телефільму. 3. «Артист цирку». Естрадна програма 12.00 — Телевізії (К). 12.10 — Документальний фільм «Качалов» (Кіровоград). 13.05 — Наші оголошення (Кіровоград). 16.15 — Мультифільм «Пінгвіни» (М). 16.30 — Республіканська фізико-математична школа (К). 17.00 — Новини (М). 17.15 — «Синьцяєва трагедія» Тележурнал (М). 17.45 — Телевізії (К). 18.00 — До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. «Лейні» — вождь світового пролетаріату, міжнародного комуністичного руху» (К). 18.30 — «Люди нашої епохи» «Пропангандист» (Кіровоград). 18.30 — Урочисте закриття Днів культури НДР в РРФСР. Трансляція з Кремлів-

ського Палацу з'їздів. По закінченні — інформаційна програма «Час» (М). 21.15 — «Вечори на Високому замку» (Львів). 22.15 — Першість світу з художньої гімнастики (Болгарія) 23.30 — Концерт ансамблю «Подолянка» (К).

Друга програма. 21.15 — Документальний фільм «Качалов» (Кіровоград).

ВІСТОРОК, 30 вересня. Перша програма. 11.00 — Телевізії (К). 11.10 — «Для червоного Дагестану» Документальний фільм (К). 11.35 — «Шкільний сирис». Фільм для учнів 7 класу «Тертя та його врахування в техніці й побуті» (К). 12.10 — Кіножурнал та художній фільм «Явля на Сальваторі» (Кіровоград). 17.40 — Телевізії (К). 18.00 — Для школярів «Потанцюємо на святі» (Миколаїв). 18.30 — «Зустріч з сучасником» Репортаж з республіканської виставки художнього фотопортрета (К). 18.50 — Реклама (К). 19.00 — Інформаційна програма «Час» (М). 19.30 — «Мистецтво належить народові» (Одеса). 20.20 — «Українська кінопанорама» (К). 21.45 — Кіножурнал та художній фільм «Ліка на Сальваторі» (Кіровоград).

Друга програма. 21.45 — «Камерні вечори» (К). 22.30 — «Старт-69» Тележурнал (К).

На баштані.

Фотохуд В. Ковнака.

Для допитливих

СЮРПРИЗИ КУРГАНУ

Запоріжжя. Преміні сюрпризи підносить археологам Північно-Російської експедиції Інституту археології АН УРСР курган Гайманка біля села Балки Васильєвського району. Під напіном у поховальній камері виявлено нішу, заповнену великою кількістю господарського і побутового начиння скіфів. Тут і бронзові котли для приготування їжі, і грецькі амфори для вина, багато чудових античних бронзових посудин. У ніші виявили і поховання слуги воїна, очевидно насильно вбитого.

Речі і предмети, знайдені у самій камері — золоті прикраси, вузуття, фрагменти наміста, жіночі сережки з опуклим зображенням голови Герма, підтверджують, що в ній були поховані важкі особи. В одному з входів у камеру знайдено скелет коня зі зброєю з чудовим бронзовим оздобленням, а поряд частини стародавніх колісниць, на яких приблизно 2300 років тому привезли сюди померлих. У камері осталися чотири поховання. Двох з них археологи вважають рабами, оскільки їх скелети лежать скорченими, тоді як скелети скіфів лежать за обрядом і поряд з ними цілі речі і зброя.

Найважливішою нашою знахідкою, сказав доктор історичних наук завідуючий відділом Інституту археології АН УРСР О. І. Тереножкін, є срібна чаша з рельєфним золотим зображенням сцен скіфського побуту. Вона відзначається винятково високою художньою майстерністю і є одним з рідкісних подібних творів античного мистецтва.

І. ДЯЧКОВА,
кор. РАТАУ.

Донецьк.

Новосілля деревію

На дослідних ділянках відділу природної флори Донецького ботанічного саду АН УРСР вчені одержали перший урожай насіння деревію голого. Бідним місцем на землі, де досі зустрічався цей вид лікарської рослини, був заповідник «Кам'яні могили» на півдні Донецької області. Тепер деревію став унікальним експонатом розділу «Флора Донбасу» ботанічного саду.

Тут «спрогнозували» й інші види рослин. Серед них декоративний чагарник — атрофактус, сирія, яка досить рідко зустрічається. Весною їх насіння буде висіано на спеціально відведених плантаціях.

„Літаюча тарілка“

ПРОТЯГОМ кількох років професор аеродинаміки Пауль Молдер (США) працював над створенням апарату на повітряній подушці, який він назвав повітряним мотоциклом.

Що ж являє собою нова машина? Це «літаюча тарілка» (див. знімок), в середині якої є сидіння. Вага апарату близько 300 кілограмів, діаметр його досягає 4 метрів. На «літаючій тарілці» встановлені два мотори потужністю 72 кіловатт, що обертають пропелери. Мотоцикл на повітряній подушці піднімається і опускається вертикально. Управління він здійснює за допомогою системи кнопок і педалей і може розвивати швидкість до 240 кілометрів на годину.

Професор Пауль Молдер вважає, що «літаюча тарілка» стане незамінною в умовах ускладненого вуличного руху великих міст. А поки він запропонував провести спортивні змагання на повітряних мотоциклах.

Фото «Кейк» — АПН.

ГОДИННИКИ в середньовічних містах мали тільки одну стрілку — годинникову. Хвилинна була не потрібна. Все швидше темпи життя збільшилися, і тільки кількість стрілок, але в нервово-психічній навантаженні людини. А це не могло не позначитися на її способі життя.

Згадаємо: декілька десятиріч тому для того, щоб прогнати одиного службовця, потрібна була праця 9 робітників і селян. Порівняно недавно, у 1950 році, в сільському господарстві і промисловості нашої країни було зайнято 88,2 процента працюючого населення. Зараз це співвідношення швидко міняється. Ріст виробничих сил іде такими темпами, що вже немає необхідності тримати в промисловості і сільському господарстві переважну більшість людей. У сфері обслуговування і духовного виробництва працює тепер кожний четвертий, а років через 10—15 буде працювати кожний другий. Соціальне прогнозування підказує нам, що в далішому більшість людей зайнято науково-дослідницької і дослідно-конструкторської розробками. Це міняє структуру суспільства, це змінює і саму людину.

НАШ СПОСІБ ЖИТТЯ різко відрізняється від способу життя наших предків. На цій підставі ряд західних спеціалістів стверджують, що коли і далі так буде продовжуватися, то через декілька поколінь відбуватиметься істотна зміна в уявленні про життя людини. Організм, зв'язаний з першою системою, з часом буде розвиватися, а органи, які не беруть участі в нервовій і розумовій діяльності, поступово атрофуються. Наперед приймаються огляди контури людського мозку з нерозвиненими руками і ногами, щось схоже на марсіанина із «Боротьби світів» Уелса.

Ми говоримо: людина буде гармонійно розвинутою. Але якщо ж

конкретно ми хочемо бачити людину майбутнього? Науково-технічна революція вимагає в першу чергу значного розвитку розумової культури людини. Інтенсифікації розумової праці.

Досвід показує, що ефективність розумової праці невисока без загальної культури.

У школах, в інститутах зараз існують думки, що фізкультура — другорядний предмет. А ось медичка нагромадила вже досить фактів для висновків: негармонійно розвинена людина не може бути повноцінним працівником розумової праці.

Ось чому високі вимоги до кількості і якості розумової праці ведуть за собою такі ж вимоги до фізичного розвитку людини. Людина майбутнього має бути не тільки спеціалістом, але щоб бути добрим спеціалістом, їй треба поглиблювати і з суміжними галузями — бути не тільки фізиком, але й ліриком. У кого немає серця, той не може добре працювати головою.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА РЕВОЛЮЦІЯ викликала таке піднесення продуктивності праці, що зараз одна людина може виробити більше, ніж декілька десятиріч тому десятки і сотні. І ось робочий тиждень складає не більше 41 години в двох змінах. Нагромаджується можливість, яку дозволять зробити робочий тиждень ще коротшим. На кінець 80-х років ми, очевидно, перейдемо на 35-годинний тиждень, а потім на 30-годинний.

Але було б помилкою уявляти, що збільшення вільного часу не вимагає в свою чергу зусиль від суспільства і самої особи. Змислюється, скажуть нам, часу завжди не вистачає. Але дослідження показують: не вистачає його або при певних соціальних умовах, або при певному рівні культури. Уявляти собі розвиток комуністичного суспільства. Навіть при доволі високому рівні життя людини потрібно щонайменше ще 1,5—2 години, щоб прочитати газети, журнали, які сприяють підвищенню кваліфікації, ще 1,5—2 години — на знайомство

спективні розселення людей взагалі. Ми повинні обміривати різні величини, щоб вони не перетворилися у неперіодичні вагромадження мас людей.

Створений цікавий проект міста стрічкового типу, де зона розташування вздовж магістралі підприємств відокремлена від житлової зони парком, а та, в свою чергу, стикається із зоною відпочинку.

І інші проекти передбачають надвисокі будинки в декілька сот поверхів, розташованих прямо в лісонарках.

Всі ці проекти переслідують одну

греблю через Берінгову протоку. Вона об'єднана з системою морських течій, покращити клімат у районі Чукотки, зробити його, приблизно таким, як у районі Лос-Анжелеса.

ЦІ І ПРОЕКТИ довгий час вважалися фантастичними. І ось виявляється, що кожний з них здійснюваний. Мало того, виявляється, що ці проекти доведеться здійснити, бо треба зайняти і нагодувати населення країни, що розвивається, а в розвинених країнах, зокрема, тому, що там не вистачає прісної води. В США, скажімо, через 20 років прісна вода буде витрачена повністю. Але це не означає, що американці будуть гинути від спраги, але це означає, що промисловість далі розвиватися не зможе. Ось чому на обох океанських берегах Америки зараз поспішно створюються атомні заводи по опрісненню морської води.

У нас запаси прісної води значно більші, але все ж через 20—30 років доведеться повертати назад річкові ріки, щоб врятувати міліонів Каспій і Арал, щоб забезпечити водою центральні промислові і сільськогосподарські райони.

Покли не це відомо, до яких наслідків приведе така колосальна реконструкція земної поверхні. Потрібні широкі дослідження. Вони зараз ведуться.

За останні роки в СРСР проведені великі роботи в галузі соціального прогнозування, перспектив розвитку науки, техніки, соціальних відносин, економіки, географічних процесів і т. д.

У кожного з нас, соціологів в нас велика думка, і лише зводять її до думки воедино, можна одержати цілком відповідь на фантастичне питання: що там, за поворотом віку?

ІГОР БЕСТУЖЕВ—ЛАДА,
доктор історичних наук.
(АПН — газета «Смена»).

ЩО ТАМ, ЗА ПОВОРОТОМ ВІКУ?

Радянський соціолог пропонує заглянути в майбутнє

праці. Ось чому високі вимоги до кількості і якості розумової праці ведуть за собою такі ж вимоги до фізичного розвитку людини.

Людина майбутнього має бути не тільки спеціалістом, але щоб бути добрим спеціалістом, їй треба поглиблювати і з суміжними галузями — бути не тільки фізиком, але й ліриком. У кого немає серця, той не може добре працювати головою.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА РЕВОЛЮЦІЯ викликала таке піднесення продуктивності праці, що зараз одна людина може виробити більше, ніж декілька десятиріч тому десятки і сотні. І ось робочий тиждень складає не більше 41 години в двох змінах. Нагромаджується можливість, яку дозволять зробити робочий тиждень ще коротшим. На кінець 80-х років ми, очевидно, перейдемо на 35-годинний тиждень, а потім на 30-годинний.

з тим, що відбувається у суміжних галузях, ще 1,5—2 години — на новини літератури, кіно, театру. Ще декілька годин на те, щоб випробувати свої сили у мистецтві, бо немає такої людини, у якої не було б якихось здібностей. А крім того, треба зайнятися спортом, зустрітися з цікавими людьми, просто погуляти. Ні, тут піякої доби не вистачить!

Однією з основних рис, які будуть відрізняти людину майбутнього, є раціональний розподіл свого часу.

УЖОЖНОГО РОКУ на землі проживатиметься 70 млн. людей. Кожні 35 років відбуватиметься подвоєння населення. Цифри великі, але вони не йдуть ні в яке порівняння з тим, які характеризують ріст міст. Через 2—3 десятиріччя в містах буде жити переважна більшість населення. І зразу постає питання: як жити місту?

Мова йде в першу чергу про пер-

мету: сумістити міський спосіб життя з природою.

Досить побудувати греблю в річці ріки Конго (а та шириною всього трохи більше 1,5 кілометра), створиться море, з якого вода під самопливом упересохле озеро Чад, а звідти через всю Сахару — в Середземне море. І ось уже немає Сахари, немає пустель, джунглі, а тільки безкраї плантації. Африка перетворена.

Або, скажімо, з'єднати в Південній Америці джерела трьох річок — Амазонки, Оріноко і Парани, прокласти канал, побудувати п'ять — шість гребель, затративши на це близько 500 млн. доларів (це приблизно порівняно з 160 млрд. доларів, які щорічно витрачаються у світі на військові потреби). Побудуй таку систему — і готовий трансконтинентальний канал, через який ідує морська судна, і осушені безкраї болота.

Близько 8 млрд. доларів коштує

МАША

Це фото зроблене в Прикарпатті, в чудовому моршинському парку, який оточує санаторій «Мармуровий палац». Дівчинка простягла руку. На ній виступила білочка і спокійнісінько ласує подрібненими вафлями. Вона не боїться людини, бачить в ній свого друга.

Майже кожного ранку і кожного вечора в парку можна почути: «Маша!.. Маша!..» І крихтий темно-руді звірята, перескакуючи з гілки на гілку, з дерева на дерево, йдуть на цей клич.

Спустившись по стовбуру вниз, білка бере з рук — чи то дорослих, чи то дітей — ласий шматочок і, вмонтившись на найближчому сучку, тримаючи в передніх лапках «дзобчик», з апетитом їсть. Справившись з однією «порцією», вона повертається по другу. Іноді ж, щоб раз по раз не скакати з дерева на руку і з руки на дерево, сідає прямо на долоно і, зиркаючи по боках очитаними-терніками, уминає за обидві шокі.

Буває, що друзі лісових мешканців, зайняті якимись своїми справами, не кличуть білочку. Тоді останні самі нагадують про себе: спускаються на землю, бігають від стовбура до стовбура, стають на задні лапки, витягують вгору голівки, немов хочуть сказати: «Ми вже тут».

«Маші» не відмовляють від хліба, печива, вафлі, грибів. Та найбільше їм до вподоби горіхи. Варто кому-небудь пошукати горіхами один об один, як тваринки залишають усе і мчать шодуху на цей стукіт...

В. ГРОН.

ЧОМУ існує життя? Як воно виникло? Що лежить в його основі? Ці питання ставить собі людина з давніх-давен. Коли у далекому минулому, під впливом безсилля людини перед могутністю природи, народилася

КНИГА ПРО ПОХОДЖЕННЯ ЖИТТЯ

віра в «божественне творіння» життя на Землі. Але з розвитком науки і особливо в наші дні, коли біологія на кожну кроку показує свої можливості в підкоренні природи, кожне нове відкриття завдає удару за ударом по неучтуні і забобонах, по наївній вірі в «творіння» життя.

Книга В. Астахової «Третій день творіння», яка щойно вийшла в світ у Видавничій поліграфічній літературі, присвячена цій проблемі — одній з найважливіших у науці — загадці походження всього живого.

Автор передмови до книги академік І. М. Кизимов вважає, що вона являє великий інтерес для найширшого кола читачів.

(ТАРС).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

УМАНСЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. П. Г. ТИЧИНИ

ОГОЛОШУЄ НАБІР НА ПЛАТНІ ЗАОЧНІ ПІДГОТОВЧІ КУРСИ

для вступу на заочне та стаціонарне відділення (спеціальності «математика», «математика і фізика», «біологія і хімія»).

Бажаючі навчатися на курсах подають заяву на ім'я ректора інституту, в якій зазначають факультет, спеціальність та форму навчання.

Зараховані на підготовчі курси виконують контрольні роботи, одержують письмові та усні консультації, а за два тижні до вступних іспитів (травень-липень) навчаються безпосередньо в інституті. Крім цього, будуть проводитися заняття в містах Заєнгородці, Гайсині, Жашкові, Ульїхові, Умані.

Прийом заяв до 1 листопада 1969 року.

Плата за навчання 10 карбованців за весь період (гроші пересилаються поштою переказом).

За довідками звертатися у навчальну частину ледінституту з 9 до 16.00, телефон 27-31.

РЕКТОРАТ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

на 1969—1970 навчальний рік

на спеціальності: малювально-художній, муляр, тесляр, слюсар-монтажник.

Приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів. Учні перебувають на повному державному утриманні, забезпечуються курортним.

Адреса училища: місто Олександрія, селище Дмитрово, вул. Трудових резервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 30
Телефони: відповідального секретаря — 2-43-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-43-33, решти відділів — 2-43-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ в. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дяченко обласного управління по пресі м. Кіровоград, вул. Глібки 2.